

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5039/2022
11.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Иване Рађеновић, председника већа, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић, Татјане Матковић Стефановић и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Бојана Стојановић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Светислав Величковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1644/21 од 16.11.2021. године, у седници одржаној 11.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1644/21 од 16.11.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1644/21 од 16.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 6992/19 од 23.12.2020. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужилци на име накнаде штете исплати износ од 188.328,60 динара, са законском затезном каматом од 16.10.2020. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилци на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 136.460,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 1644/21 од 16.11.2021. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ...10/23-др. закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана о дозвољености и

основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потребе разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. У конкретном случају, тужбеним захтевом је тражено да се обавезе тужени да тужиљи накнади штету која јој је причињена од стране туженог приликом извођења радова на постављању соларног постројења за припрему топле санитарне воде у њеној кући. Узрок и висина штете утврђени су вештачењем (утврђено је да је дошло до пуцања цеви и колектора, односно оштећења на соларном постројењу, из којих разлога је неупотребљив). О тужбеном захтеву нижестепени судови су одлучили применом одредаба чланова 154., 158. и 188. Закона о облигационим односима, оценом приговора застарелости потраживања тужиле као неоснованог. Ревизијом се не указује на другачије одлуке донете у истој чињеничној и правној ситуацији, при чему правилна примена материјалног права у споровима са захтевима као у конкретном случају (захтев за накнаду материјалне штете) зависи од утврђеног чињеничног стања. Осим тога, наводи ревизије се делимично односе и на битне повреде одредаба парничног поступка, због чега се посебна ревизија не може изјавити.

На основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се захтев односи на потраживања у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. По члану 479. став 6. ЗПП против одлуке другостепеног суда којима је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 08.05.2015. године ради накнаде штете, а вредност предмета спора је 188.328,00 динара.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то је ревизија туженог недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Ивана Рађеновић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић